

SÈRIE 3

La prova consta de 5 exercicis. Els exercicis 1 (Traducció) i 2 (Sintaxi) són comuns a les dues opcions. En canvi, per als exercicis 3 (Morfologia), 4 (Etimologia i lèxic) i 5 (Cultura), cal triar una de les dues opcions A o B (la mateixa per a tots tres).

1. Exercici de traducció**[3 punts]**

L'autor explica que Ulisses va idear el cavall de fusta i que Epeu el va construir. (Apol·lodor, *Epítome* 5.14a)

Ὀδυσσεὺς ἐπινόει δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶ, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων· οὗτος ἀπὸ τῆς Ἰδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατασκευάζει κοῖλον ἔνδοθεν.

δουρείου de δούρειος –α –ον = de fusta
 ὑποτίθεται de ὑποτίθημι = instruir (+dat)
 Ἐπειῶ de Ἐπειός –οῦ (ὁ) = Epeu
 Ἰδης de Ἰδη –ης (ἡ) = Ida (nom de muntanya, a prop de Troia)
 τεμὼν participi aorist temàtic de τέμνω

Ulisses idea la construcció d'un cavall de fusta i instrueix a Epeu, que era arquitecte. Aquest, havent tallat fusta de l'Ida, construeix un cavall buit per dins.

2. Exercici de sintaxi**[2 punts]**

a) Al text hi ha 4 verbs conjugats. Escriviu-los i digueu quin és el subjecte de cadascun.

- ἐπινοεῖ (subjecte: Ὀδυσσεύς)
- ὑποτίθεται (subjecte: Ὀδυσσεύς)
- ἦν (subjecte: ὁς / Ἐπειός)
- κατασκευάζει (subjecte: οὗτος / Ἐπειός)

b) Al text hi ha una oració subordinada de relatiu. Escriviu-la, digueu-ne l'antecedent, i analitzeu els components de l'oració.

ὁς ἦν ἀρχιτέκτων

Antecedent: Ἐπειῷ

ὁς: pronom relatiu en nominatiu singular masculí. Fa la funció de **subjecte** del verb ἦν. **(n'hi ha prou amb dir "subjecte")**

ἦν: **verb**, tercera persona del singular del pretèrit imperfect d'indicatiu de la veu activa del verb εἰμί.

(n'hi ha prou amb dir "verb")

ἀρχιτέκτων: nominatiu singular del substantiu ἀρχιτέκτων, -ονος, ὁ. Fa la funció d'**atribut** respecte al verb ἦν.

(n'hi ha prou amb dir "atribut")

c) δουρείου ἵππου i ἀπὸ τῆς Ἰδης són ambdós complements en genitiu.

Digueu quina funció sintàctica fa cadascun d'ells.

δουρείου ἵππου: fa la funció de complement del nom de κατασκευήν.

ἀπὸ τῆς Ἰδης: fa la funció de complement circumstancial de lloc de procedència

Opció A**3. Exercici de morfologia****[1 punt]**

Digueu si són certes les afirmacions següents:	
ταύτης és el genitiu singular masculí del demostratiu οὗτος αὕτη τοῦτο	sí ☐ no ☒
αὐτῇ és el datiu singular femení del pronom αὐτός αὕτη αὐτό	sí ☒ no ☐
αὕτη és el nominatiu singular femení del pronom αὐτός αὕτη αὐτό	sí ☐ no ☒
ταῦτα és l'acusatiu plural neutre del pronom αὐτός αὕτη αὐτό	sí ☐ no ☒
αὐτῆς és el genitiu singular femení del demostratiu οὗτος αὕτη τοῦτο	sí ☐ no ☒

4. Exercici d'etimologia i lèxic**[2 punts]**

Escriuiu dos mots en català o en castellà que siguin derivats dels mots grecs següents:	
Ex. ὁ λόγος : biòleg, astrologia	
ἡ μάχη	tauromàquia, naumàquia
τὸ πρᾶγμα	pragmatisme, pragmàtic
ταχύς εἶα ὕ	taquigrafia, taquicàrdia
ὁ τόπος	topometria, tòpic
ἡ δύναμις	dinamisme, aerodinàmic

5. Exercici de cultura [2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les següents afirmacions són vertaderes o falses (si marqueu "vertader" cal que siguin certs TOTS els aspectes esmentats a cadascuna).

	vertader	fals
Aristòfanes és l'únic representant de l'anomenada Comèdia Antiga del qual hem conservat obres senceres.	X	
Als poemes homèrics hi ha molta informació sobre els herois aqueus de la guerra de Troia, així com també dels herois troians i les seves famílies.	X	
A Empúries (en grec antic Ἐμπορίον) conservem restes arqueològiques tant del període grec com del romà.	X	
Segons el mite, Antígona, filla d'Agamèmnon, esperava el retorn dels seus germans, Etèocles i Polinices, per venjar la mort del seu pare.		X
Tucídides, a la seva <i>Història de la guerra del Peloponès</i> , recull la guerra del segle Vè aC entre Esparta i Atenes, i els seus aliats respectius. Es considera el primer treball històric científic descrivint el món humà, sense cap intervenció dels déus.	X	

Opció B**3. Exercici de morfologia****[1 punt]**

Escriuiu cada una de les formes següents del verb γίγνομαι al costat de l'anàlisi morfològica que li correspongui:

ἐγένοντο, ἐγένου, γιγνομέναις, γίγνεσθαι, ἐγίγνοντο

3a. persona del plural, aorist d'indicatiu	ἐγένοντο
infinitiu present	γίγνεσθαι
3a. persona del plural, imperfet	ἐγίγνοντο
datiu plural femení, participi present	γιγνομέναις
2a. persona del singular, aorist d'indicatiu	ἐγένου

4. Exercici d'etimologia i lèxic**[2 punts]**

Digueu de quins dos ètims grecs deriven els següents mots en català:

Ex. filologia	ὁ φίλος	ὁ λόγος
neolític	νέος	ὁ λίθος
pediatre	ὁ παῖς	ὁ ἰατρός
helioteràpia	ὁ ἥλιος	ἡ θεραπεία (θεραπεύω)
cefalòpode	ἡ κεφαλή	ὁ πούς
glucèmia	γλυκύς	τὸ αἷμα

5. Exercici de cultura [2 punts]

Marqueu l'opció correcta:

[els errors descompten: -0.1 cada resposta incorrecta]

1. Àrtemis és filla de

- a) Zeus i Sèmele, i germana d'Apol·lo.
- b) Zeus i Afrodita, i deessa de la cacera.
- c) Posidó i Leda, i germana d'Apol·lo.
- d) Zeus i Leto, i deessa de la cacera.**

2. La Magna Grècia és

- a) la part nord de la península hel·lènica.
- b) l'illa més gran del mar Egeu.
- c) el conjunt de ciutats gregues del sud d'Itàlia i Sicília.**
- d) el conjunt de la península hel·lènica i les illes que l'envolten.

3. Agamèmnon fou

- a) raptor d'Helena i rei de Micenes.
- b) rei de Micenes i germà de Menelau.**
- c) germà de Menelau i rei de Troia.
- d) rei d'Esparta i cunyat d'Helena.

4. Els Èfors eren

- a) jutges en matèria civil i penal, que tenien el poder a Esparta.**
- b) diarquia d'Esparta: representaven el poder religiós i manaven l'exèrcit en temps de guerra.
- c) magistrats que tenien el poder de l'exèrcit atenès.
- d) representants de la justícia i del poder religiós a Atenes.

5. « Dissortat, el teu coratge et perdrà. No tens pietat ni del teu fill petit, ni de mi, infortunada, que aviat seré la teva vídua. Els aqueus et mataran, atacant-te tots alhora. Pel que fa a mi, més em valdria, si et perdo, enfonsar-me sota terra, car ja no tindrè cap altre consol, un cop hagis mort, només dolor.»

Aquestes paraules són pronunciades

- a) a la *Ilíada*, per Andròmaca, adreçant-se al seu espòs Hèctor, que està a punt d'enfrontar-se amb Aquil·les.**
- b) a l'*Odissea*, per Penèlope, adreçant-se a Ulisses, parlant-li del seu fill Telèmac i amoïnada per l'assetjament dels pretendents.
- c) a la tragèdia d'Eurípides, *Medea*, per Medea, adreçant-se a Jàson quan aquest li comunica que es casarà amb la filla del rei de Corint.
- d) a la comèdia d'Aristòfanes, *Lisístrata*, quan la protagonista s'adreça al seu espòs i li retreu que només pensi en la guerra.